

likovani na razstavi šmarske živine, z go-rečo željo, da bi pri drugi razstavi jih bilo odlikovanih še več. V našem okraju je se-daj zaupati, da se bo živinoreja povzdig-nila v taki meri, da tudi se boče lahko re: klo: V Šmarje moram iti, ako hočem imeti dobro in lepo kravo, bika in sploh živino! Živinorejci, le vrlo naprej po začrtani poti!

Laško. 30letnico svojega službovanja kot davčni uradnik v Laškem je praznoval pred kratkim gospod davčni nadupravitelj Emil Pleskovič. Znana je njegova prijaznost in korektnost napram vsem slojem prebivalstva, zato mu kličemo: Še na mno-ga leta!

Laško. Oblastni odbor ljubljanski je po-delil tukajšnji zelo delavni kmetijski po-družnici podporo v znesku 5000 Din v svr-ho razstave in premovanja goveje živine v Laškem. Kadar nakaže obljubljeni znesek še okrajni zastop in to bo v najkrajšem ča-su, se bo izvršila razstava in premovanje goveje živine v Laškem.

Nove knjige.

Rapallo. Dne 12. nov. 1920 je v Ra-pallu podpisal bivši minister za zu-nanje zadeve dr. Trumbič zloglasni pakt z Italijo, po katerem smo izgubili čez pol milijona Slovencev in Hr-vatov, ki so priklopljeni k Italiji. Z žalostjo se spominjamo nesrečnega pakta! Saj je začel groznega trpljenja naših bratov pod fašistovskim bičem. Iznani so naši učitelji, izgnani duhovniki, izgnan domači je-zik iz šol in uradov — brez vsakih pravic so naši zaslužjeni brati. Spominjajmo se dragih bratov posebno te dni! Nihče naj ne pozabi nanje, delajmo, da pridejo enkrat nazaj v svojo domovino — Ju, slavijo! — Kdor se hoče poučiti o trpljenju na-ših duhovnikov pod Lahi, naj kupi in čita knjigo »Istra kliče«, ki jo je spisal sedanji župnik v Sv. Vidu pri Ptujju. Knjigo je založila Jugoslov. Matica in se dobi po vseh knjigar-nah. Bog čuvaj naš narod in reši vse zaslužjeno Primorje — biser jugo-slovanski!

Planinski koledar 1929 je pravkar izšel ter se razpošilja vsem dosedanjim naročni-kom. Njega snov je popolnoma prenovljena in razširjena ter bo izletnikom po Sloveniji najboljši vodnik. Cena lično v platno veza-ni knjižici je Din 16.—, po pošti Din 20.—. Dobi se pri podružnicah SPD in pri založ-niku Brunon Rotter, Maribor, Krekova ul. 5/I. Posezite hitro po koledarju, da ne bo preje pošel!

»Snubitve kneza Šamila« je nad vse pričakovanje zanimiva obširna povest iz rusko-turških vojsk. Za zimske večere najbolje razvedrilo! Knjiga stane kljub svoji obsežnosti samo Din 32.—. Naroča se pri Tis-karni sv. Cirila v Mariboru.

Junaštva se ji hoče. Povest je spisal zna-ni pisatelj Conan Doyle in je prevedena že v vse evropske jezike. »Slovenec« je tudi sicer danes najboljši urejevanj slovenski dnevnik, ki je ostal na tisti resni višini, ki jo dnevnik mora imeti. Prinaša najnovše dogodke z domačih in tujih tal, zanimive zgodbe ter dobra gospodarska obvestila. In vsako nedeljo povrh še osem strani slik v bakrotisku, priloga, kakoršne nima no-ben slovenski dnevnik. »Slovenec« stane 20 Din na mesec. Zlasti po zimni naj si ga naroči vsaka krščanska hiša. Vzemite dopis-nico ter pišite: Prosimo, da mi pošiljate »Slovenca« par dni na ogled. Nato napišite

svoj naslov in zadnjo pošto. Naslov »Slo-venca« je: »Slovenec«, Ljubljana, Kopitar-jeva ulica 6. (Prosimo, da napišete natanč-no samo ta naslov!)

Listnica uredništva.

K. M., Laško: Zarok ne objavljamo. — P. Celje: Pustimo jih v miru počivati po mačku v Celju. Zato nismo priobčili. — G. Negova: Poročilo od drugod. Hvala! — V. V. Slovenj Gradec: Hvala za obve-stilo! — J. T. Karbanoš: Boni, ki se glasijo nad 1000 K, se začasno še ne vraču-navajo. Toda hranite jih, pridejo na vrsto. — J. O. Šmartno: Dopis je došel prepoz-no. Uredništvo je zaključilo že v torek, ker je bil praznik.

Listnica uprave.

Nekateri gg. pismonoše nas vprašujejo, zakaj je »Slovenski Gospodar« drugače zlo-žen, kakor je bil preje. To je zaradi novega stroja. Novi stroj (rotacija) vrže celega »Slovenskega Gospodarja« naenkrat ven in sicer tako zloženega, kakor ga potem raz-pošljemo. Četudi vemo, da je izprememba za raznašalce manj ugodna, za naročnike je pa tudi vsejedno, ker je ista oblika. Gg. pismonoše pa naj nam oprostijo, ko jim ne moremo ustreči. — Iz nekaterih krajev do-bivamo obvestila, da raznašajo »Slovenskega Gospodarja« še le v pondeljek. Ker odide sedaj »Slovenski Gospodar« če v četrtek popoldne iz Maribora, ga morajo vse pošte imeti v petek, najpozneje v soboto zjutraj!

Zanimivosti.

Odvetniki štrajkajo na Madžar-skem. Madžarsko finančno ravnateljstvo je določilo prenizko ceno za odvetniške račune, zato so sklenili advokati, da bodo štrajkali.

Omejena in neomejena zaveza. — Oni, ki hranjujejo svoj denar, so pozorni na to, ali je denarni zavod, po-sojilnica ali hranilnica, z omejeno ali z neomejeno zavezo. Vsi tega ne vedo, kaj to pomeni, zato to-le po-jasnimo: Vsaka taka družba ali za-druga ima člane. Ti člani jamčijo za vloge. Če je posojilnica z neomejeno zavezo, tedaj jamčijo člani neome-jeno, to je s premožnim in nepremo-žnim premoženjem. Če je zavod le z omejeno zavezo, tedaj jamčijo člani le z enkratnim ali večkratnim dele-žem, nikakor pa ne z vsem premože-njem. Zato vlagatelji tako gledajo na to, ali je zavod z omejeno ali ne-omejeno zavezo. Vse naše posojilni-ce in hranilnice po deželi so zadruge z neomejeno zavezo, zato je tam denar bolj varen, kakor v kakem veli-kem denarnem zavodu, ki je le z o-mejeno zavezo.

Kaj so banke? Banke so zavodi, družbe, ki posredujejo posojila. Naj-preje so bile le menjalnice denarja različnih narodov in imajo ime od mizice (banke), na kateri se je denar menjaval. Pozneje so bile še nekake shrambe za vrednosti v denarju in dragocenostih. V 16. stoletju so začeli lastniki bank s temi zalogami tudi trgovati. Če so denar zapravili, jim je oblast mizico razbila — banca rotta — odtod beseda bankrot. Zdaj

imajo zelo obsežen delokrog. Banke dajejo posojila, otvarjajo posameznim račune, to se pravi, da za nje plačujejo in prejema denar. Izda-jajo pa tudi bankovce, a to ne vse banke.

Narodna banka. Nimajo vse ban-ke pravice izdajati bankovce, ampak le pooblašene. Te se imenujejo dr-žavne ali narodne banke. V naši dr-žavi je narodna banka. Ta izdaja bankovce, ta izravnava vrednost de-narja in daje tudi posojila.

Dobro in slabo od bank. Marsikaj dobrega imamo od bank. Te zbirajo kapitale in jih spravljajo v promet, posebno omogočujejo velika podjet-ja, vsa industrija dela z bankami, o-lajšuje tudi plačevanje, ki se vrši brez gotovine, ampak se samo števil ke prepíšejo od enega na drugega. — Zlo od bank je le tedaj, če so pre-več predrzne in napravijo strašne iz-gube (kot Slavenska banka), ako iz-rablja svoj vpliv na gospodarski položaj ali celo na politiko, ker mar-sikateri neuki človek zapade v ško-do, ker banke ne gledajo na to, da mu pomagajo varčevati, ampak sa-mo na to, da čim več zaslužijo. Po-sebno pa poznajo banke oni, ki so podpisovali kake menice, pa jih ni-so pravočasno vplačali. Kmetstvo ljudstvo in obrtniki navadno ne po-slujejo z bankami.

ZA RAZVEDRILLO

Franček-pijanček — abstinenti Za to se ni oglasil! Pa ni bil prostovolj-no, ampak prisiljeno. Vina je zmanj-kalo, pa je le mošt pil. Mošt pa nima alkohola, zato se ni mogel vpijaniti. Ali pil pa je, strašno pil, ker je letos veliko mošta. Pa je zbolel. Domači so ga nekaj časa dražili, da mu mošt v želodcu vre, naj se vleže na hrbet, da mu dajo kipelno pilko na usta. Ali zbolel je tako, da je moral v bol-nico. Te dni se je vrnil zdrav domov. Srečal je gospoda župnika in ga po-zdravil. Ali gospod ni bil preveč pri-jazen. Franček je načel pogovor: »Gospod, gotovo me več ne pozna-te!« — »Kako da ne«, je ugovarjal gospod župnik. — »I, zato ker sem trezen!« — Bomo videli, če se je kaj poboljšal!

Saj je ura naprej. Žena (možu, ki je prišel ob treh zjutraj iz krčme): »Ob treh zjutraj se pride domov?« — Mož: »Ne bodi huda, stara, saj veš, da je naša ura četrt ure naprej!«

Kaj se da brez denarja napraviti. Oče (svojemu zapravljevemu sinu): »Marljivost je glavna stvar v življe-nju. Le oni, ki dela, zasluži denar. In brez denarja se ne da nič storiti.« — »O pač«, odgovarja gospod sin — »dolgov!«

Brezobziren pes. Nekega kmeta je ugriznil stekel pes. Takoj se odpravi k zdravniku. Ker je bilo že pozno, ga sprejme zdravnik precej neprija-zno, rekoč: »Zakaj pa niste prišli med urami, ko sprejemam bolnike?« — »Ja, gospod doktor«, se opravičuje